

die zijn zonderling karakter in een geheel ander licht stellen.

De reeds in zijn jeugd maatschappelijk zoo gerússeerde man, die op zijn 26ste jaar lid van de Royal Academy was — heeft zijn nederigen en burgerlijken vader den barbier in huis genomen en was tot diens dood toe zijn groote steun en vriend. Het is bekend dat hij tweemaal verhuisde, eens omdat de

en genegenheid had, gestorven was. Dit zijn geen zeer bijzondere dingen, maar zij toonen aan dat de tijdgenoot, die zijn aard beschreef als gesloten, maar zeer gevoelig, gelijk had. Doch er zijn zeldzamer, aparter feiten.

Algemeen wordt bijvoorbeeld van hem getuigd — en het is, gezien zijn enorme eerzucht, te opmerkelijker! — dat hij nimmer

THE FIGHTING TÉMÉRAIRE (NAT. GAL. LONDEN). FOTO MANSELL & CO.

oude man zoo graag in den tuin wou werken, en vervolgens omdat „Dad” in den tuin, die aan d. t. eerste huis was, kou vatte. Men weet verder dat hij als jongeling diep geschokt en ontroerd was door den dood van den vader van een vriend, bij wien hij veel aan huis kwam, en dat hij van een zeker buiten, waar hij gewerkt had, niet kon gewagen, zonder dat zijn stem beefde, sedert de eigenaar ervan, voor wien hij hoogachting

geringschattend van het werk van anderen sprak. Dit is helaas onder kunstenaars een weinig voorkomende deugd; men is gewoonlijk maar al te spoedig gereed om met een paar woorden minachting uit te drukken voor het levenswerk van een vakgenoot. Behalve dat hierin die zekere zelfgenoegzaamheid naar boven komt, die in den kunstenaar een zeer gevaarlijke eigenschap is, en dat een gemakkelijke zelfverheffing ten koste